

SÉ UN POBLE LLUNY DE PROVENÇA

Sé un poble lluny de Provença
Blanc de pètals de matí,
No hi ha torres de defensa
Ni contrades de remença
Sense casa ni molí.
Ni enyorança, ni temença,
Ni l'ocell en roc marí:
La vinya pertot s'agença
I en ermots en defallença
Creix el blat d'etern nodrir.
Tot és llum a l'hora tensa
Amb frescors de monestir;
Per una Alta Complença
El sol hi lleva semença
En rostolls de bon seguir.
Tot és do, tot recompensa
I l'Extrema Coneixença
Per qui en sap trobar el camí;
A l'Alba de la Naixença
Tu i jo hi voldríem morir.

D'On he deixat les claus, 1953